

Denne utgave av STEIN:

Litt tynt og grått, denne utgaven av bladet, ikke på noen måte noe kriseprodukt, og vi er slett ikke på konkursens rand, om noen skulle tro slikt. Men vi kunne fort komme dit, om vi ikke tok tak i en sak som vi stadig har kommet tilbake til i forbundssammenheng (NAGS). At STEIN 4/97 er som det er, er en konsekvens av at vi har gjort følgende regnestykke:

Kostnad for utg. 1/97 + 2/97 + 3/97 : 3 = (65 000 + 70 000 + 75 000) : 3 = 210 000 : 3 = 70 000. Vi har ca. 30 000 utestående hos foreninger og annon-sører. Det ser dårlig ut for oss og disse kronene som vi hadde budsjettet med, så vi tar kostnadskutten med en gang, for vi liker slett ikke tanken på å gå inn i nyåret med lite skilling i kassa. Da får vi følgende regnestykke: 70 000 - 30 000 - 20 000 (faste redaksjonelle utgifter/utgave), da har vi 20 000 igjen til trykking. Det holdt akkurat til 36 sider svart/hvitt, omslaget inkludert. Dette syntes imidlertid trykkeriet hørtes så stusselig ut, at de tok farger på omslaget på egen kostnad. (Takk for det! I skal lønnes rigelig, en gang.)

Likevel, - vi har aldri trykket så mye farger som i 1997!

I neste STEIN

kommer imidlertid sakene som vi har liggende, og som absolutt fortjener fargeillustrasjoner. Det er:

Utenriksredaktør i Aftenposten Per Nordrum skriver om en Hardingfele-spillende italiensk steinsamler i Brasil.

Henrik Passmann skriver om en tur han har hatt i det sørlige Afrika.

Redaktøren bidrar med stein eller var det STEIN, på Kreta.

Svein O. Haugen kommet med et stort "Kvekk" fra Australia.

Sten Niklasson skriver om en artig og spennende tildragelse i Sør-Amerika.

Foreløpig har vi ikke noe fra Asia, det må være en feil, men vi får håpe at det som Holger Buentke har meldt inn kanskje dekker dette, eller kanskje det er noe mer hjemlig, - vi får se.

Magne Høiberget skal ta seg av de gamle døde dyra, han skriver om fossiler nærmere bestemt; mellomordovisise blekkspruter og om megataspis.

Grunnstoffet krom jubilerer, det har vi en sak på selvsagt.

Mer? Ja, faste spalter, - og kanskje "Ryktebørs", men vi har ikke hørt noen så langt.

Og sist, men ikke minst, sommerens store sak i Oppland fylke, "pryd-gjenstanden/kunstverket" på Sognefjellet,

Edda Mork har sagt noe om den saken:

En firekantet larvikitt med hull

På Sognefjellet er bare tull

Veivesenets sjef må ha mista vettet sitt

På Sognefjellet må det være

gabbro eller mylonitt!!

I STEIN 1/98 lar vi Vegsjefen i Oppland komme til orde. Bygdefolket i Bøverdalen, representert ved en ikke ukjent Lomværing, Torgeir Garmo, vil også la sin røst oppløfte.